

Ændringer, som er foreslaaet af Forslagsstillerne selv, i Virkeligheden det samme. Forslaget har de samme Virkninger som det, der forelaa ved første Behandling, det er et Forslag om, at den Del af Skotøjsindustrien, som ikke har formaet at afpasse sine Produktionsomkostninger efter det nye Prisniveau, hvad en Del Fabrikker har vist var muligt, skal fritages for denne Tilpasningsproces, som alle andre Erhverv maa underkaste sig, fritages ved, at Industriens Priser holdes oppe af det øvrige Samfund.

Men det er værd at erindre, at det Forslag, som nu kommer her alene tilbage til Folketinget, kun er et lille Udsnit af den almindelige protektionistiske Politik. Denne protektionistiske Politik har det konservative Folkeparti hidtil kun vovet at udstrække til 3 Industrier, nemlig foruden Skotøjsindustrien til Konfektions- og Tekstilindustrien. Jeg mener, der er al Grund til at fremhæve dette, idet der deri ligger, at selv om dette høje Ting var imødekommende overfor det konservative Partis Toldpolitik paa det Omraade, de foreliggende Forslag omhandler, vilde denne protektionistiske Politik overhovedet kun komme til at berøre 4 000—5 000 af de 53 000 arbejdsløse, som Danmark i dette Øjeblik har. Med andre Ord, den Erhvervs politik, som det konservative Folkeparti paa dette Omraade hidtil har ført frem, og som fremhæves som det store Slag mod Arbejdsløsheden, ved Partiet selv kan i heldigste Tilfælde kun komme til at berøre mellem $\frac{1}{10}$ og $\frac{1}{15}$ af de arbejdsløse Arbejdere, som i Øjeblikket findes i Danmark, kun komme til at berøre dem gennem det øvrige Samfunds Understøttelse til disse Industrier. Det viser med andre Ord, hvor snævre de Interesser er, der tjenes gennem disse Forslag.

Derfor vil jeg ogsaa gerne sige her i Dag, at medens det konservative Folkeparti nu har gaaet i 3 Maaneder og puslet med disse 2—3 Industrier, saa er det — ære den, som æres bør — det ærede Medlem Hr. Stauning, som virkelig helt og fuldt tager Konsekvensen af de Konservatives Toldagitation gennem det Ændringsforslag, som foreligger fra det ærede Medlem, og som bemyndiger Handelsministeren til i Forbindelse med et Rigsdagsudvalg at paalægge en Ekstratold paa indtil 24 pCt. af Værdien for enhver Industri, der er i Vanskeligheder. Da den nugældende Told her i Landet i det store og hele varierer fra 10 til 35 pCt. af Varens Værdi, vil det sige, at der gennem dette Ændrings-

forslag gives Adgang til at gennemføre Toldsatser, der varierer fra 35—60 pCt. af de indførte Varers Værdi.

Jeg siger: Det er Konsekvensen af det konservative Partis Toldagitation, som her drages af Socialdemokratiet. Det er, hvad jeg vil kalde den maalebevidste protektionistiske Industripolitik, som Efterkrigstiden har affødt den rundt i Landene, og som her i Danmark nu udfolder sig for første Gang helt og fuldt i dette Forslag. Jeg kan endda tilføje, at Forslaget i sin Form vel nok ligger ud over, hvad jeg kender fra noget andet Land. Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen skal fraskrive sig sin Ret til Afgørelse af Landets Toldpolitik, derigennem at Ministeren sammen med et Rigsdagsudvalg bemyndiges til at paalægge en hvilken som helst Vare en Told af den i Forslaget angivne Størrelse indenfor et Tidsrum af 3 Aar. Jeg tror, det er ret enestaaende, jeg kender ikke Eksempler paa det fra andre Lande. I andre Lande er det dog i Almindelighed saaledes, at selv om en Toldforhøjelse kan gennemføres administrativt, saa skal denne Toldforhøjelse bagefter bekræftes af det paagældende Lands Parlament.

Jeg skal ikke nu komme ind paa den Del af det ærede Medlem Hr. Staunings Ændringsforslag, som er enslydende med Bestemmelser, der fandtes i det Forslag, som det ærede Medlem som Erhvervsminister fremsatte sidste Efteraar, Bestemmelser, hvoraf vi fra vor Side kunde tiltræde en Del, men jeg skal holde mig til den protektionistiske Del af det ærede Medlems Forslag, som jo er Forslagets Tyngdepunkt, og som utvivlsomt betegner en Omgruppering i dansk Politik, der vil faa de betydningsfuldeste Følger.

Jeg tror, man kan sige, at Forslaget har to Hovedpunkter. Det ene Hovedpunkt er det, som jeg har nævnt, og som bemyndiger til Paalæggelse af en Told af indtil 24 pCt. af den indførte Vares Værdi. Det andet Hovedpunkt er dette, at den Toldafgift, som eventuelt herved maatte indkomme, skal anvendes til en Nedsættelse af Priserne paa danske Produkter af samme Art. Denne geniale Opfindelse, som det maa siges at være, har jeg set præsenteret af socialdemokratiske Talere rundt i Landet som virkelig værende en Form for Told, der gør Varerne billigere. Jeg tror, det i al Almindelighed vil være i Forslagsstillerens egen Interesse, at ikke Befolkningen skal faa den Opfattelse, at Socialdemokratiets Rigsdagsmænd anser det for fuldkommen ubegrænset, hvad de kan bilde Vælgerne ind,